

Ábyrgd: Bill Justinussen
Blaðstjóri: Bill Justinussen
Blaðnevnd: Álvur Kirke, Friðtór Debés,
Tordur nielsen og Jenis av Rana
Umbróting og prent: Sosialurin

Tilfar til blaðið skal sendast til:
Miðblaðið - Box 88 - 627 Lamba

Floksstjórn: Álvur Kirke, formaður, Petur Oluf
Skorá, skrivari, og Absalon Áargarð, kassameistari

ODDAGRIN

Framtíðarstöða Føroya

Tað at gerast sjálvbjargin, tað at fáa eitt sjálfstýri, hevur fyrri mangan tjóðir kostað sveitta, tár og blóð.

Sagan prógvar, at forfedrar okkara ikki spardu seg sjálv, tá teir lögdu lunnar undir samfelagið, og mangir mondu hyggja fram móti tí degi, tá standast kundi á egnum beinum.

Tað átti at verið eitt miðvíst mál hjá einum og hvørjum fólki og eini og hvørji tjóð at kunna vera harrar í egnum húsi - ein náttúrlig trúðan og ynski um at gerast sjálvbjargin!

Men tá ið litid verður á tað, sum fram er farið í landi okkara tey seinastu 10-20 árin, so kann ein ikki annað enn spyrja, í hvønn mun teir, ið róptu harðast um sjálfstýri, skaptu fortreytir fyrri, at vit kundu gerast sjálvbjargin, fyrri ikki at tala um sjálfstýrandi?

Hvussu royndist figgjar- og búskaparpolitikkurin? Bar hann brá av, at her var talan um politikkur, hvørs aðalmál var at skapa figgjarligar fortreytir fyrri at gerast sjálvbjargin og standa á egnum beinum???

Hvussu royndist fiskivinnupolitikkurin??? Hevði hann eitt aðalmál, ið tók hædd fyrri skilgøðari stovnsrækt, ið miðaði imóti, at vit sum fiskivinnutjóð ein dag skuldu klára okkum sjálvi??

Umráðandi er, at vit taka í egnan barm og læra av teim mistøkum, ið gjørd eru!

Sjálvbjargni ella sjálfstýri er ikki nakað, sum ein meiriluti av politiska myndugleikanum (17) bara kann borðreiða fyrri fólkinum. NEI, tað er í fólkinum sjálvum, henda trúan eigur at vaksa fram - tí er fólkið ikki við, kann talan gerast um eitt hættsligt politiskt „eksperiment“.

Danmark hevur á mangan hátt gingið undan - eisini tá talan er um löggávu, ið beinleiðis er í strid við Guðs orð. Fyri stuttum vistu dansku fjølmiðlar at siga, at komandi danski kongurin hevði givið til kenna, at „hann kundi klára seg uttan Guð“.

Dárskapstala, ið harmar mangan føroying, ið hevur tikið orð Mikksjals á Ryggi til hjarta: „Guð, tú sum øllum býður! Faðir so mildur og blíður, signa vart dyra land...“ Ella orð Salomons, tá hann sigur: „Hjörtu kongsins eru sum lækir í hond Harrans...“

Søga Ísraels prógvar, hvussu tað gekst tí fólki, har kongurin vendi Guði bakið - ella royndi at klára seg uttan Hann. Renni upp aldri tann dagur, tá vit sum føroyingar eru vorðnir so „klókir“ og „sterkir“, at vit „klára okkum uttan Guð“.

Vit eru við eitt vegamót og eiga ikki at lata svartskygni og móttöys forða okkum í at gera neyðugar broytingar og skapa fortreytir fyrri, at vit loksins koma at standa á egnum beinum.

Fólkið eigur at fáa loyvi til at tala, og eigur spurningurin um broytingar í víðurskiftinum Føroya og Danmarkar millum at avgerast við fólkaatkvøðu.

Miðflokkurin

JENIS AV RANA SKRIVAR: Bíbliutrúgv ung á venjingarskúlanum

Í desember farna var eg boðin at luttaka í kjaki á Venjingarskúlanum saman við einum av sokallaðu guðfrøðingum okkara, tíverri einum, sum dámar at sáa iva um rættleika Bíbliunnar.

Evnið var AIDS, og áhoyrararnir vóru úr 9. og 10. flokkum skúlsins.

Sum vanligt tosaði „guðfrøðingurin“ um ymiskar bíbliuuppfatanir, og førði fram sjónarmið síni um, at Bíblían var skrivað av menniskjum, og tí ikki skuldi takast bókstavigla. Verandi og sterkt var tað tá at uppliva, hvussu skilgott mong av hesum blaðungu tosaðu imóti hennara sjónarmiði og m.a. vistu á, hvussu Guð sjálvur hevði virkað við í

hvørjum orði, gjøgnum vegleiðing og beinleiðis stýring Heilaga Andans.

Eitt av hesum sjónarmiðum hevði serligt árin á meg. Tað kom frá einari ungari gentu, sum frimóðiga „setti guðfrøðinginn upp á pláss“, tá hon segði henni frásøgnina um Jeremias og bókarulluna:

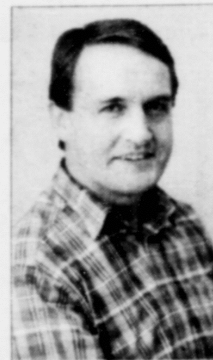
Fjórða árið, ið Jójakim Judakongur sæt við stýrið, gav Harrin Guð Jeremias profeti eini boð til alt fólkið og kong teirra, við tí atlan, at tey, við at lesa orð Harrans, skuldu venda við av óndu leiðum teirra. Men tá boðskapur Harrans varð lísir fyrri konginum, brendi hann skriftrulluna, petti fyrri petti, og síðani sendi hann menn at taka pro-

fetin til fanga.

Hetta eydnaðist ikki. Profeturin og tæanarar hansara fjaldur seg.

Men harrin talaði aftur við profetin, og hesin skrivaði, eftir vegleiðing Harrans, sama boðskapin til kongin, orð fyrri orð.

Of segði unga gentan við „guðfrøðinginn“: Um so kongurin hevði brent Jeremias profet saman við bókarulluni, so hevði Harrin Guð syrgt fyrri, at kongurin hóast hetta hevði fingið sama boðskap, orð fyrri orð, tí harrin sjálvur vakir yvir orði sínum, og onki av tí, sum skrivað stendur, er komið av tilvild ella eftir ráði manna, nei, orðini eru Harrans, hvørt einasta eitt!!!

Tá eg hoyrði hetta, og upplivdi hesi ungu, tá skilti eg, at vit eiga eina ríka ogn og eina lovandi framtíð, um tey halda á í sama Anda.

FRÍÐTÓR DEBES SKRIVAR: Konfrontationstíðir

Tað er onki at ivast í, at vit ídag liva í sera skakandi og umbroytandi tíðum. Alt verður skakað. Vit síggja allan heimin í hesum døgum í reimingum. Tann politiski, trúnaðarlígi, mentanarlígi og figgjarlígi heimurin ristast og verða í nógvum færum veltur um koll.

Til allar tíðir hava tað verið „konfrontationir“. Mótsetningar. Fyri og imóti. Eg trúgvi, at tað verða 4 mál, ið vit noyðast at taka støðu til í komandi endatíð. Øll 4 eru sera týðningarmikil.

1. Ísrael og Jerusalem

Er tað nakað, sum ídag veldur kjak í dagsins samfelag, so er tað Ísrael og Miðeystr. Út frá Skriftini vita vit, at Ísrael og jøðarnir eru Guðs útvalda fólk. Vegna lyftini, sum Guð gav Ábrahama, Ísaki og Jakupi, so eiga teir landið, ERETZ ISRAEL, til ævigar tíðir. (1. Mós. 17.1-8). Hvør segði tað upprunaliga? Guð segði tað. Hvør

er Guð? Guð er søgunnar Guð.

Til allar tíðir hava onnur fólksløg nálgast uppi í Ísrael og Jerusalem.

Hugs vit um persar, grikkar, rómverjar, turkar, bretar o.s.fr. so hava allir meir ella minni roynt at ognast landið. Hvar eru hesi heimsveldi ídag? Tey eur burtur. MEN ISRAEL VERUR UM ÆVIR.

Vit sum trúgvandi og vekingarfólk eiga at stuðla Ísrael á allan hátt. Biðið fyrri Ísrael!

2. Móti fosturtøku, fyrri lívi

Eitt annað, ið samfelagið (tíðarandin) vi hava okkum at góðtaka, er abort - fosturtýning. Vit eiga ikki at góðtaka hetta massamóð, ið gongur fyrri seg ár út og ár inn. Óskyldug børn fáa ikki loyvi at liva. Tey hava rætt til lívið - eins og tú og eg. Nakrir politikkarar og læknar í hvítum kitlum hava ikki rætt til at avgera liv og deyða. Hesar ONDU LÓGIR eiga at verða

broyttar og avtiknar. Tær eru ein vanvirðing fyrri okkara sokallaða „kristna“ land - ella sokallaða „rættferðarsamfelag“.

Guðs fólk í Føroyum! Reis teg og tala at mátt hesum óndu lógum! ver ikki eins og Týskland undir seinna heimsbardaga; tigandi, meðan miðlónir av jøðum vórðu dripnir. Biðið um, at hetta má broyast.

3. Kynsvilla (homoseksualitetur)

Tað er við ógvusligari ferð, at siðalagslig (moralisk) virði, ið fyrr vórðu sett í háseti, verða sáplað niður, vegna tað fall, sum hendir ídag. Náttúrliga sambandið millum mann og kvinnu skakast ídag. Meir og meir verður kynsvilla (homoseksualitetur) góðtikið sum nakað normalt og náttúrligt. Men hetta eigur ikki at vera so. Guðs Orð sigur m.a. í Rómverjabrævinum kapitul 1, at hetta er ein villing frá avgrundini. Synd. Kyns-

villa var júst tann syndin, ið Sodoma og Gomorra fullu av. Eitt land og eitt fólk, sum góðtekur kynsvillu stendur fyrri falli. Standið hesum falli imóti.

4. Halgan

Í gamlari tíð varð nógv talað um halgan og tað at liva heilagt. Alt var nógv meira svart og hvítt. Ídag, um tú tosar um hesi víðurskifti, so verður tú hildin fyrri at vera konservatíur, gamaldags. Guðs Orð sigur einastaðni: „uttan halgan kann ongin síggja Guð“.

Halgan er týðningarmikil. Í eina tíð sum okkara, har so at siga alt er broytt, er tað avgjørt neyðugt at rópa eitt varskoð. Vit loyva víðurskiftum ídag (eisini í samkomu Guðs), sum bert fyrri fáum árum síðani vóru fullkomuliga óhugsandi. Nei, latið okkum venda aftur til halgan - til eitt heilagt lív. Hetta lív er at finna í Jesusi Kristi.

Friðtór Debés